

Karen J. Klint (S):

Intet forår uden en narkodebat – heller ikke i år, og heller ikke, selv om en af initiativtagerne til debatten har fået en anden platform at tage debatten fra. Vi har debatten i dag, og vi får den igen senere, når Narkofølgegruppen kommer med sin første redegørelse her inden sommerpausen.

Socialdemokraterne ser altid frem til en debat om narko og misbrug af stoffer, fordi vi synes, det er meget vigtigt, at vi hele tiden drøfter den sociale indsats i kampen for at begrænse anvendelsen af illegale stoffer. Vi drøfter også gerne det permanente behov for hele tiden at forny den forebyggende indsats, netop for at begrænse tilvæksten af stofmisbrugere og selvfølgelig også for at hjælpe dem, som er ude i et misbrug.

Socialudvalget har rejst Europa tyndt for at indhøste erfaringer fra andre lande, både på det lovgivningsmæssige område og med hensyn til selve behandlingsindsatsen. Vi har også holdt adskillige konferencer og høringer om udvalgte problemstillinger, og lad mig blot nævne: Gravide misbruges forhold, både i relation til det ufødte barn og angående moderens behandling; høring om lægeordineret heroin til svært belastede misbrugere; udvælgelse af amter til at sætte fokus på bl.a. ecstasy og unge og en høring om de helt unges misbrug. Som jeg også nævnte før, har Narkofølgegruppen nu afholdt to møder og kommer med det første resultat om kort tid, og det seneste er debatten om de såkaldte hashcafeer, hvor der nu i Justitsministeriet og andre steder ses på, om man kan hjælpe udlejerne til at kunne komme af med de lejere, som ikke har et legalt formål med deres lejermål.

I amter og kommuner kommer der flere og flere behandlings- og omsorgsaktører på banen. Dette giver sig udslag i antallet af pladser i offentligt og privat regi, så valgmulighederne øges, både i indhold og i organisering. Dog mangler vi egentlige behandlingstilbud til de yngste misbrugere, herunder meget unge, der hyppigt anvender hash som rusmiddel.

Flere og flere forhenværende misbrugere går sammen i grupper, foreninger eller andre organisationsformer for at danne nye netværk, der ikke kun er til støtte for dem selv, men som også er meget aktive i oplysningen til især yngre mennesker om bagsiden ved at misbruge illegale stoffer – en bagside, der ikke bare kan medføre dårlig økonomi og kriminalitet, men også rummer andre alvorlige personlige aspekter, herunder især tabet af livskvalitet, øget risiko

for varige sundhedsmæssige skader og en tidlig død.

I samfundet er der en øget forståelse for misbrugernes svære liv og for deres behov for støtte og behandling. Men hverken de nye brugergrupper eller den øgede forståelse i samfundet er nok til, at der er tale om en tilstrækkelig god indsats. Der er brug for en mere massiv indgriben fra alle sider, så vi ikke kun får sat fokus på behandling, men også på forebyggelsen. Forebyggelsesinitiativerne skal ikke kun nå de ældste klasser i folkeskolen, men skal faktisk også ned til dem, der går i de mellemste klasser.

Den socialdemokratiske gruppe ser med stor alvor på det store antal narkomaner, og vi udtrykker stor tilfredshed med, at der i dag er opnået meget stor enighed om at komme med en fælles vedtagelse her i Folketinget. Det vidner nemlig om, at når der er nogle alvorlige ting på dagsordenen, kan vi samle vores energi om at løse problemerne i stedet for at bruge den på politisk spilfægteri.

Tove Fergo (V):

Jeg vil indlede med at slå fast, at Venstres holdning til narkotikamisbrug er, at det er at sammenligne med en akut lidelse, at vi ønsker en hurtig og effektiv behandling, at vi ikke ønsker nogen ventelister, og at vi ønsker en god kvalitet i det efterværn, der bør være. Men når det er sagt, må jeg sige, at selv om vi bestemt tilslutter os den vedtagelse, der er blevet læst op af ordføreren for forespørgerne, harmonerer det billede, som jeg kender ude fra hverdagen, meget dårligt med det, jeg har hørt ministeren sige her fra talerstolen.

Hvis ord kunne hjælpe misbrugere ud af deres misbrug, havde vi ikke længere nogen misbrugere i Danmark. Når jeg tænker på de mange ord, der er blevet sagt i dag og ved alle de konferencer, som fru Karen J. Klint også nævnte – ja, hvis det kunne hjælpe med ord, ville de have virket. Men det ser ikke sådan ud ude i hverdagen. Når jeg tænker på narkomanen, der blev dumpet af en bus i Sverige på vej op til en tur i de norske fjelde og blev efterladt på en motorvej, fuldstændig groggy og forgiftet af stoffer – hvordan han fik lov til at hutle sig tilbage til København. Og hvad havde man så at tilbyde ham? En stol på et natteherberg, hvor han kan sidde nat efter nat med en brækket arm! Hvor er tilbudene til den misbruger, hr. minister?

Og hvor er tilbudene til dem, der får at vide, når de kommer for at blive behandlet, at det kan